

[Aksel Larsen.]

med befolkningsflertallet om en skatte-reform. Der står i grundloven, at skatte-spørgsmål ikke kan underkastes folke-afstemning, og det er sat ind, for at folke-tinget — helst uden at skæve til vælgerne mening — kan gennemføre sin skatte-politik. Også af den grund burde man lade være med denne tale.

Men jeg regner med, at det er ved at lysne. Når man bliver emeritus, bliver man efterhånden ligesom mere afklaret eller mere fri — det kan det ærede medlem hr. Baunsgaard tale med om, lige så vel den tidligere højtærede finansminister, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), der jo har haft en samtale i TV, hvor han åbent og brutalt som summen af sine finansministererfaringer sagde, at skatte-fradragsreglens afskaffelse er en forudsæt-sætning for enhver skattereform. Det kan altså være, det lysner; jeg håber, det vil give sin virkning i socialdemokratiets poli-tik, og jeg anbefaler som sagt vore tanker om en skattereform til overvejelse.

Dertil hører også, at man overvejer afskrivningsreglerne, for denne del af det offentliges indflydelse med investeringerne er jo koblet ind i skattepolitikken. Det er i det hele taget sådan, at i dette samfund regulerer man, så vidt det overhovedet er muligt, det økonomiske liv over skatterne. Jeg tror, det var rigtigt, da man i 1957 satte afskrivningsprocenten i vejret, for det var nødvendigt at gøre det lettere for industrien og animere den til at foretage nyanskaffelser, rationalisering og moderni-sering af hele industriapparatet, den tek-niske udrustning og alt, hvad dertil hører. Det virkede også; men dermed er ikke sagt, at man skal fortsætte på den måde. Ja, jeg må jo forebygge misforståelser; man skal ikke tro, at jeg vil have stoppet inve-steringerne eller afskaffet enhver afskriv-ningsprocent. Jeg mener, at investeringerne må fortsætte; men spørgsmålet er, i hvilket tempo og navnlig ud fra hvilke synspunkter investeringerne skal foretages. De bibeholdte, høje afskrivningsprocenter bevirker nemlig, at investeringer i høj grad foretages ikke ud fra, hvad der er nødvendigt for at bringe produktionsapparatet i en passende god tilstand, men ud fra det enøjede syns-

punkt, hvordan man skal få skattelettelse, hvad man jo får ved at investere.

Så vidt jeg kan se — det fremgår i hvert fald af åbningstalen — har selv den højt-ærede statsminister forstået, at her er noget galt. Det er udtrykt til overmål dels af de tre vise mænd, dels af den forhenværende nationalbankdirektør, at investeringernes stigende takt i høj grad er medvirkende til, ja, måske hovedårsagen til, at det går galt med valutaen og inflationen skrider frem. Derfor bør der naturligvis bremses; men det, man skal bremse, er de usunde, de utidige og de for flotte investeringer, som ikke foretages, fordi det virkelig er nød-vendigt at investere i den grad eller på det tidspunkt, men fordi det giver skatte-lettelse.

Vi er klar over, at afskrivningsreglerne kan benyttes som konjunkturpolitisk in-strument, og vi synes, de bør benyttes sådan. Det vil sige, at de enten bør være variable, eller også bør folketingset ind-stille sig på fra tid til anden at revidere den generelle afskrivningsprocent, sådan at konjunkturerne derved kan påvirkes dels i op-, dels i nedadgående retning. Vi mener dog, at de samtidig bør gøres differentieren-de. Vi kan ikke se, at en hvilken som helst produktion har den samme samfundsmæssige interesse, og mener derfor, at man ved hjælp af differentierede afskrivningsprocenter i nogen grad burde styre kapitalvandringer, så den ledige kapital animeredes til at søge hen og sætte produktion i gang eller udvide produktionen dér, hvor samfundet har den største interesse i noget sådant.

Jeg ved ikke, om det, vi ellers hørte i går — jeg tænker på det ærede medlem hr. Poul Hartlings og det ærede medlem hr. Baunsgaards taler — var konturerne af en VR-plan. Jeg ser nok i Politiken, at det ikke alene var konturerne, det var en fuldt færdig VR-plan: sådan skal dette land regeres. Politiken har imidlertid altid haft en kærlighed for, at det radikale venstre burde udvikle sig i den retning, og det kan vel være ønsketænkning fra den politiske redaktions side. Jeg vil blot sige, at væsentlige elementer i denne mulige VR-plan i høj grad lignede det konservative folke-partis politik, ja, visse steder kunne man ikke se forskel. Jeg kan f. eks. ikke lade